

Μετά από 9 περίπου χρόνια φαίνεται ότι πλησιάζει επιτέλους (φτου - φτου να μην το ματιάσουμε) το πλήρωμα του χρόνου για να ολοκληρωθεί η διαδικασία αγοράς από το Δήμο Νέας Σμύρνης του ακινήτου επί της οδού Πλαστήρα 74.

Η ιστορία αυτής της αγοράς έχει καταντήσει σήριαλ. Πριν από 3 χρόνια την είχαμε αναφέρει ξανά (όταν και τότε είχε παρθεί μια παρόμοια απόφαση του δημοτικού συμβουλίου και ήταν πάλι στο παρά πέντε να ολοκληρωθεί η πολυπόθητη αγορά) αξίζει, όμως, να την ξαναθυμηθούμε γιατί αποτελεί ένα από τα καλύτερα παραδείγματα της δυσλειτουργίας του ελληνικού κράτους:... Η ιστορία της αγοράς του οικοπέδου ξεκίνησε το 2002. Ο Δήμος συμμετείχε σε διαγωνισμό εκποίησης που έγινε από τον ΟΣΕ (ιδιοκτήτη του οικοπέδου) το 2003 και τελικά το οικόπεδο κατεκυρώθη στο Δήμο Νέας Σμύρνης το 2004. Το πρώτο εμπόδιο προέκυψε επειδή ο ΟΣΕ στον οποίο ανήκει το οικόπεδο δεν το είχε δηλώσει στο Εθνικό Κτηματολόγιο και τα συμβόλαια δεν μπορούσαν να υπογραφούν χωρίς αριθμό ΚΑΕ. Παράλληλα είχε κατατεθεί άδεια κατεδάφισης του παλαιού οικήματος που βρίσκεται εντός του οικοπέδου και μια συμπολιτισιά μας προσέφυγε στην Εφορεία Νεώτερων Μνημείων ζητώντας να χαρακτηριστεί διατηρητέο. Ο Δήμος έδωσε μάχη για να μην χαρακτηριστεί το κτίριο διατηρητέο, την οποία κέρδισε, έχασε όμως τη μάχη με το χρόνο.

Στη συνέχεια ο ΟΣΕ επέμενε στην καταβολή του τιμήματος την ημέρα υπογραφής των συμβολαίων, ενώ ο Δήμος ζητούσε 3 μήνες προθεσμία για να μπορέσει να εκταμιεύσει Δάνειο που είχε προεγκριθεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών. Όταν ξεπεράστηκε κι αυτό το εμπόδιο άλλαξε το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΣΕ και το καινούργιο έπρεπε να ενημερωθεί εξ αρχής για το θέμα. Τη μέρα όμως που συζητιόταν το θέμα στο Δ.Σ. οι εργαζόμενοι έκαναν κατάληψη στην αίθουσα! Όταν τελικά μετά από τα πολλά συζητήθηκε το θέμα ο ΟΣΕ αποφάσισε ότι μετά από 5 χρόνια διαπραγματεύσεων έπρεπε να αναπροσαρμοστεί το τίμημα και ζήτησε 40.000 επιπλέον ανεβάζοντας εν έτη 2008 το τίμημα στις 840.000 ευρώ. Εν τω μεταξύ άλλαξε πάλι η διοίκηση και ζητήθηκε νέα εκτίμηση από το Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών. Έτσι φτάσαμε εν έτη 2011 να έχει διαμορφωθεί το τίμημα στο 1.262.000 ευρώ και πάλι να υπάρχουν εκκρεμότητες...

Εν ολίγοις δηλαδή χρειάστηκε περίπου μια δεκαετία για την πώληση ενός οικοπέδου, όπου και ο ΟΣΕ ήθελε να το πουλήσει, και ο Δήμος ήθελε να το αγοράσει, και τα χρήματα υπήρχαν!

Ακούω τώρα κι εκείνες τις “αποκρατικοποιήσεις express” στις οποίες οδηγούμαστε για να σωθεί (;) η χώρα και δεν ξέρω αν πρέπει να βάλω τα γέλια ή τα κλάματα...